

בש"פ 4417/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 4417/19

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"א בתמוז התשע"ט (14.07.19)

בשם המבקשת: עו"ד רוני זלושינסקי
בשם המשיב: עו"ד נאילזחאלקה
מתורגמן בית המשפט: עבדאללה עבדאל רחמן

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 7.7.2019 או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 12238-10-18 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם. בתמצית יאמר כי כתב האישום שהוגש נגד המשיב מייחס לו ביצוע עבירות מין חמורות תוך איום בנשק קר, לרבות אינוס, מעשה סדום ומעשים מגונים באישה שפגש באקראי. המעשים בוצעו בשנת 2007 והמשיב אותר כמבצע בשנת 2018 בעקבות הוספת DNA שלו למאגר ה-DNA, כשנעצר כשוהה שלא כדין בישראל.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

עמוד 1

2. בהחלטה מיום 1.11.2018 שבמסגרתה דחה בית המשפט טענת התיישנות שבפי המשיב, קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה התומכות באישומים המיוחסים למשיב וממילא קיימת עילת מעצר. כן הפנה למסוכנותו של המשיב, ולחשש מהימלטות מהדין בהיות המשיב תושב האזור.

משחלפו תשעה חודשים ומשפטו של המשיב טרם הסתיים, ויצוין כי למעשה טרם החל ועל כך בהמשך, הגישה המבקשת את הבקשה דנן. יוערכי אף במסגרת ההליך העיקרי העלה המשיב טענת התיישנות, שנדחתה בהחלטת בית המשפט מיום 27.2.2019 תוך שנאמר כי נימוקי ההחלטה יפורטו בבוא העת בהכרעת הדין.

למען שלמות התמונה יצוין, כי לנוכח התבטאויותיו של המשיב במהלך ישיבה שהתקיימה ביום 29.5.2019, נעתר בית המשפט לבקשת המבקשת להפנותו לבדיקה פסיכיאטרית. חוות דעת פסיכיאטרית שניתנה ביום 26.6.2019 הוצגה לפניי על ידי בא-כוח המבקשת, ונקבע בה כי המשיב היה אחראי למעשיו בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו וכי הוא כשיר לעמוד לדין.

3. לטענת המבקשת, הסיבה לכך שמשפטו של המשיב טרם החל, מקורה בהתנהלות המשיב אל מול סניגוריומהסניגוריה הציבורית; המשיב אינו משתף עימם פעולה, ואף טען כי אינו מעוניין כלל להיות מיוצג. לאחרונה ביקש סניגורו להשתחרר מייצוג המשיב לנוכח עמדתו של האחרון, אולם בית המשפט החליט שלא להיענות לבקשה כל עוד אין למשיב ייצוג אחר. נכון להיום התיק קבוע לשני מועדי הוכחות במהלך חודש אוקטובר שנה זו. אשר למסוכנותו, מפנה בא-כוח המבקשת לכתב האישום שבו מתואר אונס אכזרי ועבירות מין נוספות שביצע המשיב בעוברת אורח שפגש באקראי, תוך איומים והצמדת אבן לראשה, ושכתוצאה ממעשיו נגרמו חבלות בגופה של המתלוננת. עוד מוסיף בא-כוח המבקשת כי המסוכנות נלמדת גם מעברו הפלילי של המשיב שלחובתו שתי הרשעות קודמות מהתקופה שבה היה קטין - עבירות של מעשה סדום בכוח ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש, ועבירות רכוש ואלימות, שבגינן ריצה עונשי מאסר.

בא-כוח המשיב מצדו טוען כי אין לבוא בטרוניה עם המשיב על התמשכות ההליכים, שכן כך אירע במידה רבה משום הצורך להידרש לטענות משפטיות בשלב המקדמי ובראשן טענת התיישנות. עם זאת אישר בא-כוח המשיב בהגינותו כי אין טענה כלשהי המופנית כלפי המבקשת בהקשר לקצב התנהלות ההליך. לעניין מסוכנותו של העורר וקיומה של עילת מעצר לא טען בא-כוח המשיב דבר, וטוב שכך. עם זאת הפנה לפרוטוקול הדיון האחרון, מיום 1.7.2019, שאז נקבע התיק לשמיעת הוכחות ושבמהלכו ביקש בא-כוח המשיב להשתחרר מייצוגו משהמשיב הודיע שאינו מעוניין בייצוג; ואולם כאמור בית המשפט קבע כי כל עוד אין למשיב סניגור אחר, לא ניתן לשחרר את סניגורו מהייצוג; ומשכך התייצב הסניגור גם לדיון היום.

4. לאחר שעיינתי בכתובים ושמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים, אני רואה לנכון לקבל את הבקשה ולהאריך את המעצר בתשעים ימים כמבוקש. כך, בראש ובראשונה, משום המסוכנות היתרה הנשקפת מהמשיב בהינתן עבירות המין החמורות המיוחסות לו; מה גם שלמשיב הרשעה בעבירה מסוג דומה בעברו, שבגינה ריצה מאסר לתקופה לא מבוטלת שלא הרתיעו. מתווסף לכך החשש להימלטות המשיב מאימת הדין, בהיותו תושב האזור שנכנס לישראל שלא כדין.

באשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי, ייאמר כי מהשתלשלות האירועים נראה כי העיכובים בהליך והעובדה

שהמשפט טרם החל נעוצים בעיקרם בהתנהלות המשיב אל מול סניגוריו, כטענת בא-כוח המבקשת. עתה דומה כי ההליך "התניע", ישיבות הוכחות קבועות לחודש אוקטובר הקרוב, ויש לקוות שהמשיב ישתף פעולה עם סניגורו ועם ההליך.

התוצאה כאמור היא שהבקשה מתקבלת.

ניתנה היום, י"א בתמוז התשע"ט (14.7.2019).

שׁוֹפֵט
